

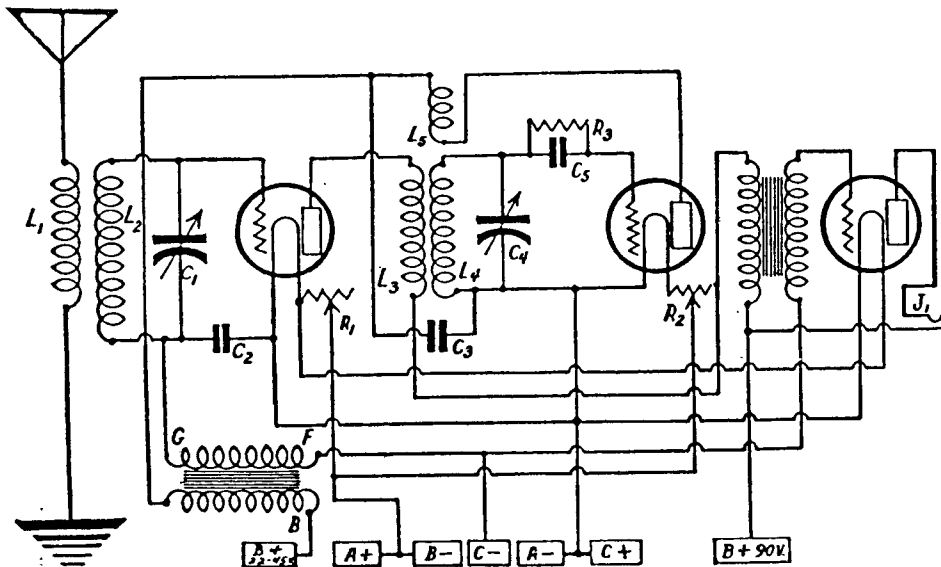
Érdekes kapcsolások

A Superflex-kapcsolás.

A legtöbb reflex-készüléknek az a hibája, hogy nem eléggé érzékeny. A legtöbb amatőr pedig erre fekteti a legnagyobb súlyt, mert a rádiósport érzékeny készülék nélkül elképzelhetetlen. Ebben a készülékben egyesítve van a reflex-készülék takarékos volta az érzékenységgel és szelektivitással. Készítése és kezelése sem oly nehéz, mint a többi reflex-készüléké, építése bár azért kezdő amatőrnek teljesen nem ajánlható, mert minden reflex-készüléknél sok függ az alkatrészek helyes elrendezésétől. A kapcsolás egy nagyfrekvenciájú fokozatból áll, utána a detektor-kör visszacsatolással; az első kislekvenciájú fokozat a nagyfrekvenciájú lámpára van reflektálva és utána egy rendes, „egyenest” kislekvenciájú erősítő következik a harmadik lámpával. Takarékosági szempontból ezt az utolsó fokozatot el is hagyhatjuk.

A készülék elrendezését a 2. ábrán látjuk. A tekercseket kosárfenekfonással készíthetjük. Ez esetben az antennatekercs

L_1 (primer) 15, a szekunder L_2 40 menetből áll. A két tekercset egymástól 4–5 mm.-re helyezzük; célszerű azonban kísérletezéssel állapítani meg a legmegfelelőbb távolságot. L_3 8 menetből áll, L_4 ugyanarra a formára tekercselve, 50 menetből. Ezeket a tekercseket kartonpapírból vágott formára tekercseljük, úgy, hogy a belső kör átmérője 4 cm. legyen. L_5 a visszacsatolótekercs, melyet 35 menettel 25 mm. belső átmérővel készítünk. Ezt a tekercset egy vékony fakarra erősítjük, melyet lehetőleg finombeállító tárcsával (vernier dial) mozgatunk, hogy a visszacsatolást pontosan szabályozhassuk. Az összes tekercsek 0-6 mm.-es kétszereselyemmel szigetelt drótból készülnek. A két tekercscsoportot lehetőleg messze helyezzük el egymástól, hogy káros visszacsatolás ne keletkezzék. A kislekvenciájú transzformátorokat derékszögben és lehetőleg távol egymástól helyezzük el, a vasmagokat a földdel (negatív fűtővezetékekkel) kötve össze, nehogy a reflex-készülékek-nél gyakori kislekvenciájú, állandóan

A Superflex-kapcsolás